

Forfatter: Sørensen, Ole Christian

Titel: BREV FRA: Sørensen, Ole Christian (1849-06-29)

Citation: Sørensen, Ole Christian: "BREV FRA: Sørensen, Ole Christian (1849-06-29)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 306. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000156.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fredericia 29 Juni 1849.

Høitelskede Kone!

Endstjønndt Tiden er knap for mig i disse Tider, vil jeg dog nu anvende en Timestid til at skrive et Par Linier til Dig og lade Dig vide, at jeg endnu Gudskelov er sund og frisk og lever godt. Jgaar holdt jeg din Geburtsdag paa Fyen, og iaftes Klokken 11 kom vi herover igjen. Vi laae paa Gaden til Klokken 4 imorges, det var en strcckkelig Kulde inat, vi frøs som Hunde, endskjønndt det er midt om Sommeren. Om Krigen kan jeg ikke tilmelde Dig noget Nyt, thi Alt er i den sædvanlige Stilling, undtagen at Tyskerne stal være trukket længere frem i Jylland; jeg har hørt, at de stal være nær ved Randers, men jeg veed ikke, om det er sandt; men jeg veed, at de ligger her omkring ligesom scrdvanligt, og har os godt indfluttet til Lands, men vores Overfart til Fyen har de endnu ikke kunnet stoppe; men vi troer at de er ifærd med at bygge et stort Batterie i Trelle Skov, som ligger ved Søen nordost her fra Byen, og faaer de først det færdig, saa frygter jeg for, at vores Seilads bliver stoppet, og kan de først faae vores Tilførsel fra Fyen standset, saa ere vi snart færdige. Og nu siger de, at der snart stal komme en engelfl Flaade og hjælpe Tysterne; vi har nu saalænge ventet paa Russernes Hjælp, men de kommer nok ikke, saa der flet ingen Udsigter er til noget Godt for Danmark, men vi nume jo gribe Troens Skjold og Haabets Harnist, som vores Prcrst sagde til os, da vi sidst var til Kirkeparade. Han trostede os med at det for havde endnu seet daarligere ud med Danmark, og dog havde Guds. 307gjort bet meget Godt igjen, og bet haaber jeg, at han ogjaa gjør benne Gang, naar hans Tid kommer, og det er jo en stor Trost for os, at vi veeb, at hvab Gub tilskikker os, er os meeft gavnligt. Jeg skrev et Brev til Dig ben 17be Juni, bet har Du rnaaskee ikke endnu bekommet; naar Du faaer bet, faa skriv mig endelig strax til igjen, og lab mig faa med det Samme vibe, om Søren og Grethe gaaer noget i Skole. Jeg veeb nok, søbe Kone, at Du ikke gobt kan unbvære bem, men Skolen maatte jo ikke heller forsømmes. Jeg enber nu min Skrivelse med de kjcrrligste Hilsener til Eber alle. Lev vel! og Gud lab os samles igjen meb Helbreb og Freb. Lev vel, sobe Kone.

Ole Christian Sørensen.